

EL SEGLE XII
UN EMPERADOR CONFUCIÀ

L'estabilització final de la dinastia Qing va arribar amb l'emperador Kangxi, el regnat del qual va ser un dels més llargs i millors de tota la història xinesa. Era un home actiu amb una ment inquisitiva. Kangxi va ser un dels Tres Emperadors que van portar la dinastia Qing al seu zenit: Kangxi, Yongzheng i Qianlong.

Dos d'ells van regnar durant més de 60 anys i junts van seure al tron durant 130 anys, proporcionant al govern xinès una continuïtat forta.

A les ciutats, els manxús vivien en barris restringits, com a la ciutat de Tartar a Beijing. Aquest també era el cas de Hangzhou, Caton i totes les ciutats xineses.

Parlaven i escrivien diferent. L'acomodació a la Xina dels manxús mai va ser completa i el ressentiment de l'elit xinesa cap als manxús va durar molt temps.

Trobava expressió, per exemple, en dos grans pintors, tots dos membres de la derrotada família imperial Ming, Shitao i Bada Shanren. Shitao va escollir pintar amb l'estil tradicional xinès, però va afegir una sensació d'angoixa a les seves obres.

Les seves figures humanes s'afrontaven a un buit i no tenien a on anar, mentre que les seves muntanyes estaven a punt d'esfondrar-se i amenaçaven perillosament al pescador solitari que les mirava aclaparat.

Bada Shanren va anar més enllà. Els seus peixos estaven a punt de morir per falta d'aigua, **obrint les boques angoixadament.**

I els seus ocells estaven clarament enfadats i mostraven una actitud malhumorada. La sensació de desolació és encara més intensa quan combina ocells i peixos en una mateixa obra.

Els ocells enfadats de Bada Shanren expressen l'ànim depressiu dels xinesos derrotats.

Un cop el país va estar definitivament pacificat i tots els centres de resistència del sud i la costa havien estat apagats, Kangxi necessitava convèncer als erudits confucians que tenia el Mandat del Cel.

Els literats eren essencials per operar l'estat xinès i va prendre una sèrie de mesures per convèncer-los.

Es va presentar a si mateix com un cal·lígraf devot i un erudit xinès dotat, envoltat de llibres.

Per altra banda, per complaure els homes de la seva bandera manxú també es vestia amb roba militar manxú i apreciava genuïnament la caça.

Kangxi es va posar a favor dels requisits confucians dels seus literats xinesos. Va finançar la compilació del diccionari estàndard de la llengua xinesa, també conegut com el diccionari Kangxi.

Quan es va complementar en edicions posteriors, contenia 49.000 caràcters xinesos, els quals s'agrupaven sota 214 radicals que encara es fan servir avui en dia.

Els exàmens funcionaven des dels primers anys de l'estat Qing però no s'hi presentaven prou literats.

Kangxi notava la resistència i necessitava desesperadament la col·laboració dels erudits per tenir personal per la burocràcia de l'imperi.

Per atraure els literats, Kangxi va crear una comissió per escriure la història oficial del Ming.

A la Xina una dinastia nova estava sempre obligada a escriure la història de la dinastia prèvia i fer-ho era un treball que donava una posició molt honorable. Diversos erudits van fer el pas i estaven desitjant participar-hi tot i que fer-ho implicava una sentència de mort per la dinastia Ming.

El procés d'escriure, reescriure i revisar l'obra va durar des del 1679 fins al 1739.

Per fomentar una educació confuciana a tot el regne, Kangxi va proclamar l'Edicte Sagrat.

Les seves Setze Màximes havien de ser llegides i explicades detingudament dos cops al mes a tots els carrers dels pobles i ciutats de la Xina.

Això continuava una pràctica que Hongwu, el primer emperador de la dinastia Ming, ja havia introduït.

Kangxi entenia completament la importància del Confucianisme per reforçar **l'estabilitat social i per assegurar la viabilitat econòmica del reialme. Les Màximes** havien de servir per: (1) reforçar les relacions jeràrquiques de la família, (2) portar **una vida familiar tranquil·la**, (3) millorar la pau amb els teus veïns, (4) assegurar que **cada família era autosuficient**, (5) **promoure la frugalitat**, (6) **valorar l'estudi**, (7) deixar de banda les religions que no fossin xineses, (8) saber la llei, (9) ser cortès, (10) contenir la teva ambició, (11) educar els fills i els germans, (12) contenir-se de falses acusacions, (13) evitar encobrir criminals, (14) pagar els teus impostos, (15) **viure en el teu grup familiar** i (16) **no entrar en baralles violentes**. L'edicte de Kangxi era una interpretació estricta del Confucianisme clàssic.

Quatre mil anys abans, segons la història tradicional, el llegendari savi i emperador Shun va nomenar un Ministre d'Educació per ensenyar a la gent les cinc relacions bàsiques que formen el nucli de la moral i de l'ordre social.

S'ha de tenir en compte que els emperadors xinesos eren figures religioses i que tendien, a l'igual que Mao Zedong, a promulgar catecismes i a donar sermons de diumenge.